Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого

Факультет театрального мистецтва

Кафедра акторського мистецтва та режисури драми

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи
_____ Інга ЧХАТАРАШВІЛІ-ПЕТРАШ
«31» серпня 2026 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МЕТОДИ РОБОТИ З АКТОРОМ В ПРОЦЕСІ СТВОРЕННЯ РОЛІ

рівень вищої освіти	другий (магістерський)
спеціальність	В6 Перформативні мистецтва
спеціалізація	В6.01 Сценічне мистецтво
освітня програма	Акторське мистецтво театру і кіно

Київ – 2026

Розробники:
ЛОКТІОНОВ Євген Віталійович, доцент кафедри акторського мистецтва та режисури драми, заслужений артист України.

Викладачі:
Струтинський Богдан Дмитрович, доцент, народний артист України

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри акторського мистецтва та режисури драми, Факультету театрального мистецтва
Протокол від 26.08.2026 № 1

Завідувач кафедри _____ Богдан БЕНЮК

РПНД погоджено з гарантом освітньо-професійної програми
«Акторське мистецтво театру і кіно»

Професор, народний артист України _____ Богдан БЕНЮК
26.08.2026

Пролонговано:
на 20__/20___н.р.,
Завідувач кафедри _____(_____), протокол від ___.___.20__ №___
(підпис) (ПІ)
на 20__/20___н.р.,
Завідувач кафедри _____(_____), протокол від ___.___.20__ №___
(підпис) (ПІ)
на 20__/20___н.р.,
Завідувач кафедри _____(_____), протокол від ___.___.20__ №___
(підпис) (ПІ)
на 20__/20___н.р.,
Завідувач кафедри _____(_____), протокол від ___.___.20__ №___
(підпис) (ПІ)

© КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	**Форма навчання**
	денна
Характеристика навчальної дисципліни	*Вибіркова*
Курс	2
Семестр	3
Кількість кредитів ЄКТС	6
Загальний обсяг годин	180
Практичні	48
Самостійна робота	132
Вид підсумкового контролю	*залік*

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – сформувати у здобувача здатність професійно організовувати та вести роботу з виконавцем у процесі створення ролі: обґрунтовано обирати й адаптувати метод роботи з актором відповідно до драматичного матеріалу та його психофізичних особливостей, здійснювати спільний розбір ролі та вибудовувати партитуру дій, проєктувати й проводити репетиційний цикл, формулювати, перевіряти та коригувати акторські завдання, діагностувати труднощі й добирати відповідні методичні інструменти, організовувати партнерську взаємодію та ансамблеву роботу, надавати конструктивний зворотний зв'язок із дотриманням етичних меж професійного втручання, фіксувати й оцінювати результати роботи та визначати ефективність застосованих методів у доведенні ролі до сценічного показу.

Завдання:

- критично оцінювати режисерські й театрально-педагогічні методики роботи з актором, визначати межі застосування кожної та обґрунтовувати вибір методу під конкретне творче завдання;
- розробляти спільно з виконавцем партитуру ролі на основі дієвого аналізу драматичного матеріалу, співвідносити подієвий ряд ролі з подієвим рядом твору;
- проєктувати репетиційний цикл: визначати етапи, мету кожної репетиції, розподіл часу і форми перевірки проміжного результату;
- формулювати акторське завдання мовою дії, перевіряти його розуміння виконавцем і коригувати за результатом проби;
- діагностувати опір, затиск і захисні реакції виконавця та добирати інструмент роботи з ними, розмежовуючи творче завдання і зону психологічної компетенції фахівця;
- індивідуалізувати метод під психофізику, темперамент і рівень підготовки конкретного виконавця, спираючись на знання про структуру особистості;
- узгоджувати дієві лінії кількох ролей у партнерській взаємодії та розв'язувати суперечності між завданнями виконавців;
- дотримуватися етичних меж втручання в роботу виконавця, будувати зворотний зв'язок;

- розробляти критерії оцінювання сценічного результату, фіксувати перебіг роботи у формі, придатній для аналізу, зокрема засобами відеофіксації;

- оптимізувати власний методичний інструментарій за результатами підсумкового показу.

Передумови для вивчення дисципліни:

Дисципліна спирається на результати обов'язкових компонентів ОПП, опанованих у 1-2 семестрах: ОД 1.1.04 «Педагогіка вищої школи», ОД 1.1.05 «Методика викладання фахових дисциплін», ОД 1.1.07 «Практична робота над драматичним матеріалом» і ОД 1.1.08 «Практичні елементи акторського тренінгу». Володіння дієвим аналізом і власним акторським тренінгом є робочою основою курсу: магістр переходить від роботи над власною роллю до ведення іншого виконавця.

Компетентності, на формування яких спрямована дисципліна:

– ЗК05. Здатність до саморозвитку, підтримки власного фізичного і психічного здоров'я та сприяння іншим у такій підтримці, ефективного керування часом та інформацією, сприяння конструктивній співпраці та вирішенню конфліктів в колективі, зокрема в інклюзивному та підтримуючому контексті, участі у суспільному житті, здобуття освітніх/професійних кваліфікацій 8 рівня НРК.

– ЗК07. Здатність діяти творчо, ініціативно та наполегливо при вирішенні проблем, критично мислити, діяти у співпраці, планувати та керувати дослідницькими та/або інноваційними проєктами у сфері професійної діяльності, які мають культурну, соціальну чи фінансову цінність.

– СК03. Здатність до ефективної діяльності у колективі в процесі створення перформативного твору, керівництва роботою і / або участі у складі творчої групи в процесі його підготовки.

– СК04. Здатність до професійного опанування змістових (інформаційного, виразно-образного) рівнів перформативного твору.

– СК06. Здатність до оперування специфічною системою виражальних засобів при створенні та виробництві перформативного твору.

– СК11. Здатність до спілкування з широкою професійною та науковою спільнотою та громадськістю з питань перформативного мистецтва та виробництва, до взаємодії із представниками інших творчих професій.

– СК12. Здатність передавати знання про перформативне мистецтво та практичний досвід фахівцям і нефахівцям.

– СК16. Здатність враховувати етичні засади професійної діяльності.

– СК18. Здатність розуміння особистості, її структури, індивідуальних відмінностей, а також взаємозв'язок між особистістю та соціальним середовищем

Очікувані результати навчання (ПР) за дисципліною:

Після опанування дисципліни здобувач досягає таких програмних результатів навчання, передбачених ОПП «Акторське мистецтво театру і кіно»:

– ПР06. Аналізувати проблемні ситуації й приймати обґрунтовані рішення для їх розв'язання.

– ПР08. Обирати, аналізувати та інтерпретувати художній твір для показу (демонстрації), самостійно обирати критерії для його оцінки.

– ПР10. Обирати оптимальні художньо-виражальні та технічні засоби відтворення креативного задуму при реалізації сценічного твору (проєкту).

– ПР12. Організовувати, планувати та провадити театрально-педагогічну діяльність.

– ПР17. Організовувати та керувати професійним розвитком осіб та груп, розробляти та реалізовувати творчі проєкти.

– ПР18. Презентувати результати професійної діяльності та проєктів у сфері перформативного мистецтва, доносити до фахівців і нефахівців інформацію, ідеї, проблеми, рішення, аргументацію та власний досвід.

– ПР19. Знати основні поняття та теорії, що стосуються природи та розвитку особистості, її психічних процесів та особливостей, а також впливу середовища на формування особистості.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення:

Сценічний майданчик або репетиційна аудиторія з можливістю трансформації простору; засоби відеофіксації творчого проєкту (камера або смартфон зі штативом, петличний мікрофон).

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	**Розподіл годин між видами робіт (денна форма)**		
	усього	практичні	сам. робота
2 курс, ІІІ семестр			
Тема 1. Аналіз режисерських методик роботи з актором: порівняння підходів і межі застосування.	18	4	14
Тема 2. Розбір ролі з виконавцем: побудова партитури дій і подієвого ряду.	18	6	12
Тема 3. Проєктування репетиційного циклу: від застільного періоду до сценічного втілення.	18	4	14
Тема 4. Постановка акторського завдання: формулювання, перевірка, корекція.	18	6	12
Тема 5. Робота із затиском виконавця: діагностика і вибір інструменту.	18	6	12
Тема 6. Індивідуалізація методу під психофізику виконавця.	18	4	14
Тема 7. Керування ансамблем: узгодження ролей у партнерській взаємодії.	18	4	14
Тема 8. Побудова зворотного зв’язку і встановлення етичних меж втручання в роботу виконавця.	18	4	14
Тема 9. Фіксація і оцінювання результату: критерії, протокол, відеоаналіз.	18	4	14
Тема 10. Доведення ролі до показу й оцінювання ефективності обраного методу.	18	6	12
УСЬОГО	**180**	**48**	**132**

4. Програма навчальної дисципліни

2 курс, ІІІ семестр

Тема 1. Аналіз режисерських методик роботи з актором: порівняння підходів і межі застосування: *практичне (4 год).* Режисерські й театрально-педагогічні системи розглядаються як набір інструментів. Критерієм порівняння є не авторитет школи, а результат, який метод дає з конкретним виконавцем на конкретному матеріалі: одні методики вимагають тривалого застільного періоду, інші виводять на майданчик з першої репетиції; одні спираються на афективну пам'ять, інші свідомо її обходять. Межі застосування визначаються строком постановки, рівнем підготовки виконавця, жанром і вимогами психологічної безпеки. Підсумок теми – усвідомлене формулювання того, чим магістр насправді користується у власній практиці й чому.

Основні поняття / ключові слова: дієвий аналіз, робота від фізичної дії, «перетворення» за Курбасом, «бідний театр» за Гротовським, репетиція-дослідження, постдраматичні практики, афективна пам'ять.

Рекомендована література: осн. 2, 3, 4, 6, 9, 12; дод. 1, 4.

Тема 2. Розбір ролі з виконавцем: побудова партитури дій і подієвого ряду: *практичне (6 год).* Розбір ролі будується як спільна кооперація режисера і виконавця, а не як виклад готового трактування. Подієвий ряд твору співвідноситься з подієвим рядом ролі: що відбувається з персонажем у кожній сцені, що він робить, чого домагається і що йому заважає. Партитура дій складається з конкретних виконуваних дій, кожна з яких має адресата і мету, – на відміну від опису почуттів, який неможливо зіграти. Наскрізна дія ролі перевіряється на узгодженість з надзавданням твору; окремо опрацьовуються підтекст, друга лінія та зони мовчання, тобто практична різниця між тим, що персонаж говорить, і тим, що робить. Виконавець приносить власні версії, і режисер перевіряє їх дією.

Основні поняття / ключові слова: подієвий ряд, партитура дій, наскрізна дія ролі, надзавдання, підтекст, пропоновані обставини, спільний розбір, перевірка версії дією.

Рекомендована література: осн. 2, 7, 9; дод. 5, 10.

Тема 3. Проєктування репетиційного циклу: від застільного періоду до сценічного втілення: *практичне (4 год).* Репетиційний цикл проєктується як керований процес, у якого кожен етап має власний результат: застільний період завершується домовленістю про подієвий ряд, етюдні проби – перевіркою партитури в дії, робота на майданчику – закріпленням мізансценічного рішення, прогони – цілісністю ролі.

Основні поняття / ключові слова: застільний період, етюдна проба, робота на майданчику, прогін, репетиційний план, мета репетиції, проміжний результат, календар постановки, самостійна робота виконавця.

Рекомендована література: осн. 3, 5, 8; дод. 5.

Тема 4. Постановка акторського завдання: формулювання, перевірка, корекція: *практичне (6 год).* Завдання, сформульоване мовою дії –

«домогтися», «примусити», «перевірити», і завдання, сформульоване мовою результату – «зіграй розпач», дають різний ефект уже на першій пробі, і ця різниця опрацьовується практично. Механіка постановки завдання складається з чотирьох кроків: формулювання, перевірка розуміння пробою, спостереження за виконанням і корекція. Розбираються типові помилки: невиконуване завдання, кілька завдань одночасно, завдання, підмінене показом, коли виконавцеві лишається копіювати режисера. Окремо – алгоритм дій, коли виконавець робить не те, про що домовлялись: переформулювати завдання, змінити обставини, змінити партнера або змінити метод. Межа між корекцією і тиском визначається просто: корекція дає виконавцеві новий інструмент, тиск лише повторює ту саму вимогу наполегливіше.

Основні поняття / ключові слова: завдання мовою дії, перевірка дією, корекція завдання, показ і його небезпека, зміна пропонованих обставин, невиконуване завдання, межа між корекцією і тиском.

Рекомендована література: осн. 2, 3, 7; дод. 6, 10.

Тема 5. Робота із затиском виконавця: діагностика і вибір інструменту: *практичне (6 год).* Опір виконавця розглядається як робоча інформація, а не як дисциплінарна проблема, тому тема починається з розрізнення його природи: м’язовий затиск, нерозуміння завдання, незгода з трактуванням, брак матеріалу для ролі, особисті обставини, втома тощо. Діагностика спирається на спостережувані ознаки – дихання, темп, погляд, готовність повторити пробу, – а не на припущення про мотиви. Під кожен тип опору добирається інструмент: зміна фізичної дії, зміна партнера, звуження завдання, повернення до розбору, пауза. Окремо встановлюється межа компетенції: режисер працює з творчою задачею, а не з психологічною травмою, і тема фіксує ознаки ситуації, у якій роботу слід зупинити й адресувати фахівцеві.

Основні поняття / ключові слова: затиск, діагностика за спостережуваними ознаками, звуження завдання, безпечна проба, межі компетенції режисера, право на відмову.

Рекомендована література: осн. 1, 4, 10, 12; дод. 3.

Тема 6. Індивідуалізація методу під психофізику виконавця: *практичне (4 год).* Один і той самий метод дає різний результат з різними людьми, тому тема переводить питання «який метод правильний» у питання «що спрацює з цим виконавцем». Розглядаються індивідуальні відмінності, що впливають на вибір інструменту: темперамент і швидкість входження в роботу, тип пам’яті, спосіб освоєння матеріалу – від дії чи від слова, – рівень підготовки, сценічний досвід, вік, фізичні можливості й обмеження, а також вплив середовища, у якому виконавець сформувався. На цій основі будується індивідуальний маршрут: з чого починати з тим, хто йде від тексту, і з чого – з тим, хто йде від руху. Окремо опрацьовується робота з виконавцем, чия школа відрізняється від школи режисера, і документування того, що спрацювало, як власної методичної бази.

Основні поняття / ключові слова: психофізика виконавця, темперамент, індивідуальний маршрут, спосіб освоєння матеріалу, рівень підготовки, вплив середовища, адаптація методу, методична база режисера.

Рекомендована література: осн. 1, 10, 12; дод. 2, 4.

Тема 7. Керування ансамблем: узгодження ролей у партнерській взаємодії: *практичне (4 год).* Ансамбль розглядається як система взаємозалежних завдань, у якій зміна в одній ролі переписує умови для решти. Узгодження дієвих ліній починається з розрізнення двох ситуацій: завдання персонажів суперечать за задумом – і тоді суперечність загострюють – або суперечать через помилку розбору, і тоді її усувають. Практично опрацьовується партнерська взаємодія: слухання, реакція, розподіл ініціативи в сцені, темпоритм діалогу. Розглядаються ситуації нерівної підготовки учасників і способи вирівняти сцену, не знижуючи планки, а також розподіл зауважень між спільним розбором і розмовою віч-на-віч. Конфлікт між виконавцями і конфлікт між ролями розводяться як різні за природою: перший гасять, другий є матеріалом роботи. Завершує тему введення нового виконавця у вже зроблену сцену.

Основні поняття / ключові слова: ансамбль, дієві лінії ролей, партнерська взаємодія, розподіл ініціативи, темпоритм діалогу, спільний і приватний розбір, конфлікт ролей і конфлікт виконавців, введення у виставу.

Рекомендована література: осн. 1, 8; дод. 6, 8.

Тема 8. Побудова зворотного зв'язку і встановлення етичних меж втручання в роботу виконавця: *практичне (4 год).* Зворотний зв'язок розглядається як інструмент, що рухає роботу: конкретний, прив'язаний до дії й забезпечений наступним кроком. Етичний блок теми встановлює, що режисер має право вимагати, а що ні: згода на фізичний контакт і на матеріал інтимного характеру, неприпустимість використання особистих обставин виконавця як робочого матеріалу без його згоди, асиметрія влади в навчальній ситуації, авторство знахідок виконавця і академічна доброчесність. Ключове практичне правило – межі домовляються до початку роботи, а не після конфлікту.

Основні поняття / ключові слова: зворотний зв'язок, асиметрія влади, згода на фізичний контакт, межі втручання, психологічна безпека, авторство знахідок виконавця, професійна етика.

Рекомендована література: осн. 3, 10, 11; дод. 9.

Тема 9. Фіксація і оцінювання результату: критерії, протокол, відеоаналіз: *практичне (4 год).*Тема відповідає на питання, що саме вважати результатом роботи з актором і чим цей результат доводиться. Критерії формулюються до початку роботи: виконуваність партитури дій, зміна поведінки партнера, повторюваність результату від прогону до прогону, самостійність виконавця поза наглядом режисера. Відеофіксація розглядається з двох боків – що дає перегляд запису виконавцеві й що режисерові, чому відео не заміняє живого спостереження і як уникнути гри на камеру. Окремо встановлюються правила етики запису: згода, розмежування доступу, місце і строк зберігання матеріалів.

Основні поняття / ключові слова: критерії результату, повторюваність, самостійність виконавця, репетиційний протокол, відеофіксація, згода на запис, зберігання матеріалів, спільний аналіз запису.

Рекомендована література: осн. 5, 9; дод. 7.

Тема 10. Доведення ролі до показу й оцінювання ефективності обраного методу: *практичне (6 год).* Підготовка до показу включає розподіл відповідальності – що режисер контролює, а що передає виконавцеві, – і роботу з передпоказовим станом. Сам показ виступає точкою перевірки методу. Розбір після показу відокремлює випадковий результат від закономірного і зіставляє заплановане в партитурі з тим, що відбулось на майданчику. Підсумком є аргументований висновок, який прийом дав який ефект саме з цим виконавцем, які інструменти виявились непридатними і чому, а також оформлення цих висновків як власної методичної бази, придатної для наступної роботи.

Основні поняття / ключові слова: підсумковий показ, готовність ролі, передпоказовий стан, розбір після показу, закономірний і випадковий результат, ефективність методу, методична рефлексія.

Рекомендована література: осн. 3, 6, 11; дод. 7.

5. Методи навчання

У процесі викладання навчальної дисципліни використовуються наступні методи навчання:

- словесні методи (пояснення, бесіда, дискусія, аналіз);
- наочні методи (демонстрація, перегляд і аналіз відеоматеріалів, показ практичних прийомів);
- практичні методи (вправи, етюди, тренінги, імпровізація, робота над сценами, виконання творчих завдань);
- методи проблемного навчання (аналіз творчих ситуацій, постановка та розв’язання професійних завдань);
- інтерактивні методи (робота в парах і групах, рольові вправи, взаємний аналіз і обговорення)

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Завдання до самостійної роботи

Тема	Зміст самостійної роботи	Форма подання	Бали
1	Провести практичне порівняння двох методик роботи з актором на одному сценічному матеріалі, визначити результативність кожної та обґрунтувати межі їх застосування.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
2	Провести спільний розбір ролі з виконавцем, визначити подієвий ряд, партитуру дій і наскрізну дію ролі та перевірити їх у сценічній роботі.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
3	Розробити репетиційний план роботи над роллю або сценічним фрагментом із визначенням етапів, завдань, тривалості та очікуваних результатів.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
4	Сформулювати акторське завдання мовою дії, перевірити його виконання, скоригувати та повторно	Практична робота з виконавцем, усний	9

	перевірити результат у сценічній роботі.	аналіз результату.	
5	Визначити характер труднощів виконавця за спостережуваними ознаками, обрати відповідний методичний інструмент та перевірити його ефективність у практичній роботі.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
6	Скласти індивідуальний маршрут роботи з конкретним виконавцем, перевірити різні способи входження в матеріал та визначити найбільш результативний.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
7	Провести репетиційну роботу над сценою з кількома виконавцями, узгодити їхні дієві лінії, партнерську взаємодію та темпоритм.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
8	Відпрацювати способи надання режисерського зворотного зв’язку та визначити професійні й етичні межі роботи з виконавцем.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
9	Розробити критерії оцінювання роботи виконавця, провести відеоаналіз сценічного матеріалу та зафіксувати результати в репетиційному протоколі.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
10	Підготувати та здійснити підсумковий показ ролі або сценічного фрагмента, проаналізувати результат і визначити ефективність застосованих методів роботи з виконавцем.	Практична робота з виконавцем, усний аналіз результату.	9
		Разом	**90**

Критерії оцінювання самостійного завдання

Критерії оцінювання	Бали
Здобувач самостійно та послідовно реалізує практичне завдання з виконавцем, обґрунтовано добирає та адаптує методи роботи, чітко формулює акторські завдання, коригує процес відповідно до отриманого результату. Після виконання роботи ґрунтовно аналізує її результат, аргументує ефективність обраних методів і режисерських рішень, визначає проблеми та шляхи їх подальшого вирішення, використовує професійну термінологію та змістовно відповідає на запитання.	9
Здобувач належно виконує практичне завдання, добирає відповідні методи роботи з виконавцем та досягає загалом результативного виконання. Аналізує отриманий результат, пояснює основні режисерські рішення, однак окремі висновки або відповіді потребують більшої аргументації.	8–6
Здобувач частково виконує практичне завдання, має труднощі з добором і застосуванням методів роботи або формулюванням акторських завдань. Аналіз результату переважно описовий, висновки недостатньо обґрунтовані, відповіді на запитання неповні.	5–3
Здобувач виконує окремі елементи практичного завдання, потребує значної допомоги викладача. Аналіз результату фрагментарний, здобувач має труднощі з поясненням власних режисерських рішень і застосуванням професійної термінології.	2–1
Практичне завдання не виконано або результат роботи з виконавцем та його аналіз відсутні.	0

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Накопичувальна бально-рейтингова система, передбачає оцінювання здобувачів за усіма видами аудиторної та позааудиторної діяльності.

При викладанні дисципліни «Методи роботи з актором в процесі створення ролі» використовуються такі методи контролю:

поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять, самостійної роботи;

підсумковий контроль проводиться у формі заліку (є результатом накопичення балів за поточний контроль).

8. Розподіл балів, які отримують здобувачі

Розподіл балів за темами і видами робіт											**Сума**
Вид роботи	**Т1**	**Т2**	**Т3**	**Т4**	**Т5**	**Т6**	**Т7**	**Т8**	**Т9**	**Т10**	
Присутність на практичному занятті	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	**10**
Самостійна робота	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	**90**
Загальна кількість балів											**100**

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за стобальною шкалою	**Оцінка за шкалою ECTS**	**Значення оцінки**	**Рівень компетентності**
90 – 100	A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) у межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82 – 89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) у межах обов'язкового матеріалу без суттєвих помилок	Достатній (конструктивно-варіативний)
74 – 81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	Достатній (конструктивно-варіативний)
64 – 73	D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	Середній (репродуктивний)
60 – 63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	Середній (репродуктивний)
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно-продуктивний)
0 – 34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	Низький (рецептивно-продуктивний)

9. Рекомендована література

Основна література

1. Барба Е. Паперове каное / пер. з англ. М. Шкарабана. Львів : Літопис, 2001. 288 с.

2. Бондарчук С. К. Майстерство актора. Мімограмота : навч. посібник / упоряд. М. Шкарабан ; Благодійний фонд «Центр розвитку мистецької освіти». Київ : Євро-Волинь, 2023. 218 с. : іл. URL: https://ir.knutkt.edu.ua/handle/123456789/691 (дата звернення: 21.08.2026).

3. Брук П. Жодних секретів. Думки про акторську майстерність і театр / пер. з англ. Я. Винницької, О. Матвієнко ; ідея вид., післямова та наук. ред. Б. Козака. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2005. 136 с. URL: https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/04/Piter-Bruk.pdf (дата звернення: 21.08.2026).

4. Ґротовський Є. Театр. Ритуал. Перформер / упоряд., передм. і пер. Б. Козака. Львів : Літопис, 1999. 188 с. (Серія «Мистецтво театру»).

5. Клековкін О. Ю. Mise en scène: Ідеї. Концепції. Напрями / Ін-т проблем сучас. мистец. НАМ України. Київ : Фенікс, 2017. 800 с. URL: https://mari.kyiv.ua/sites/default/files/inline-images/pdfs/Klekovkin-MISE_EN_SCENE-text.pdf (дата звернення: 21.08.2026).

6. Клековкін О. Ю. Система Курбаса: реконструкція : навч. посібник / наук. ред. М. М. Шкарабан. Київ : Ліра-К, 2024. 320 с. (Сценознавство). URL: https://ir.knutkt.edu.ua/handle/123456789/852 (дата звернення: 21.08.2026).

7. Курбас Л. Філософія театру / упоряд. М. Лабінський ; ред. М. Москаленко ; післямова Д. Лабінської. Київ : Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2001. 917 с.

8. Макс Райнгардт: я лише театроман : листи, промови, статті, інтерв'ю, розмови, уривки з режисерських книг / наук. ред. Б. Козак ; пер. з нім. В. Кам'янця. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2015. 184 с.

9. Паві П. Словник театру / пер. М. Якубяк. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. 640 с.

10. Столяренко О. Б. Психологія особистості : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 280 с. URL: https://filos.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/Psykholohia-osobystosti.-Stoliarenko-O.-B..pdf (дата звернення: 21.08.2026).

11. Театральна етика. Формування особистості актора : хрестоматія / ідея вид. та упорядкув. Б. Козака. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2016. 172 с.

12. Grotowski J. Towards a Poor Theatre / ed. by E. Barba ; preface by P. Brook. New York : Routledge, 2002. 262 p. (A Theatre Arts Book). URL: https://monoskop.org/images/e/e2/Grotowski_Jerzy_Towards_a_Poor_Theatre_2002.pdf (дата звернення: 21.08.2026).

Допоміжна література

1. Абрамович О. О., Вовченко Н. П. Метод Лі Страсберга як еволюційний розвиток системи К. С. Станіславського. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2018. Вип. 23. С. 171–177. DOI: 10.34026/1997-4264.23.2018.216827.

2. Вітрів В. Робота режисера з непрофесійними акторами в кіно України доби Незалежності. Науковий вісник Київського національного університету

театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2023. Вип. 33. С. 144–150. DOI: 10.34026/1997-4264.33.2023.291488.

3. Івашечкіна М. Психофізичні техніки подолання м’язових блоків як елемент роботи режисера аудіовізуальних мистецтв з актором. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2024. Вип. 34. С. 199–206. DOI: 10.34026/1997-4264.34.2024.305735.

4. Івашечкіна М. Психофізичні техніки у роботі режисера аудіовізуальних мистецтв з акторами: питання дефініції, системи та практичного функціоналу. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2025. Вип. 37. С. 212–219. DOI: 10.34026/1997-4264.37.2025.345172.

5. Кашуба В. Г. Режисерська експлікація в театрі: сутність і проблематика методу. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2018. Вип. 23. С. 47–51. DOI: 10.34026/1997-4264.23.2018.216655.

6. Крипчук М. Рольовий тренінг у роботі над навчальною виставою. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія : Сценічне мистецтво. 2022. Т. 5, № 1. С. 53–61. DOI: 10.31866/2616-759X.5.1.2022.255233.

7. Ходаківський Д. Режисерська робота над фіксацією вистави: досвід сценічної адаптації після прем’єри. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2025. Вип. 36. С. 78–83. DOI: 10.34026/1997-4264.36.2025.332760.

8. Цьона А.-Г. Режисерські способи характеризації акторського ансамблю у фільмах Пола Томаса Андерсона. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2024. Вип. 34. С. 189–198. DOI: 10.34026/1997-4264.34.2024.305215.

9. Щурська О. Від радянського послуху до інтуїтивної присутності в театральній педагогіці. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2025. Вип. 37. С. 124–131. DOI: 10.34026/1997-4264.37.2025.345156.

10. Moskalenko-Vysotska O., Vysotskyi Yu. The Place and Role of the Verbal Definition of the Overtask in the Actor’s School. European Philosophical and Historical Discourse. 2023. Vol. 9, iss. 2. P. 15–23. DOI: 10.46340/ephd.2023.9.2.2. URL: https://ephd.cz/wp-content/uploads/2023/ephd_2023_9_2/04.pdf (дата звернення: 21.08.2026).

10. Інформаційні ресурси

1. Інституційний репозитарій Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого : повні тексти всіх випусків «Наукового вісника», навчальних посібників і кваліфікаційних робіт. URL: https://ir.knutkt.edu.ua/ (дата звернення: 21.08.2026).

2. Національний центр театрального мистецтва імені Леся Курбаса : офіційний вебсайт ; бібліотека, видавничі проєкти, фотоархів Леся Курбаса, банк п’єс, персоналії. URL: https://kurbas.org.ua/ (дата звернення: 21.08.2026).

3. Електронна бібліотека «Культура України» / Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого : тематичний каталог «Театральне мистецтво» ; оцифровані видання з історії української режисури й акторської школи. URL: https://elib.nlu.org.ua/catalogue.html?catalogue=41 (дата звернення: 21.08.2026).

4. Encyclopedia.Grotowski : онлайн-компендіум про Єжи Ґротовського та його театральні практики ; понад 200 статей англійською про вистави, учасників Театру-Лабораторії, поняття методу, іконографія, відео- й аудіозаписи. URL: https://grotowski.net/en (дата звернення: 21.08.2026).

5. Dramox : онлайн-театр ; медіатека відеозаписів українських і світових театральних вистав – матеріал для відеоаналізу акторської роботи. Доступ за передплатою (є пробний період і студентська передплата). URL: https://www.dramox.tv/ (дата звернення: 21.08.2026).